

Székelyföldi élményeink képekben

2013. május 14-e és 17-e között tanulmányi kiránduláson vettünk részt Erdélyben.

Utazásunkat elméleti és gyakorlati foglalkozások előzték meg, azzal a céllal, hogy ismerkedjünk Erdély történelmével, irodalmi vonatkozásaival és kultúrájával.

A kézműves foglalkozásokon székely kapukat készítettünk Józsi bácsi iránymutatásával. Erzsi néni segítségével, a fazekasság alapjaival ismerkedtünk, Éva néni pedig a székely népviselet szépségeibe avatott be bennünket.

Erdély szövevényes történelmét Ica néni próbálta számunkra több-kevesebb sikerrel kibogozni. Az irodalmi barangolás során meghallgattuk a legjobbnak ítélt általunk írt mondákat is.

Végül eljött a nap, és nekivágtunk a kalandnak. Az első megpróbáltatást a hajnali indulás jelentette, hiszen 6 órakor a busz elindult Erdélybe.

Képes útinaplónk első részének azt a címet adtuk: **Amikor találkoztunk a történelemmel.** Erdélyben királyaink közül I. Lászlónak a legnagyobb a tisztelete. Szent királyunkat az általa alapított váradi székesegyházban temették el. Megnéztük Nagyváradon a Kanonok sort, amit a helyiek „százlábúnak” hívnak, hiszen 102 méter hosszú.

Marosvásárhelyen Székelyföld legnépesebb városában megtekintettük a két híres matematikus Bolyai Farkas és Bolyai János szobrát.

Csucsán a Boncza-kastélynál Ady Endre verseit idéztük, persze nem felejtettük el Bem tábornok győzelmét az osztrákok felett 1849-ben.

Szejkefürdőn temették el Orbán Balázst, aki hosszú éveken át, gyalogosan végigjárta Székelyföldet, és 7 kötetes művében jelentette meg a legfontosabb tényeket, történeteket szülőföldjéről. Végigsétáltunk a híres kapusoron és megkoszorúztuk a sírját.

Székelyudvarhelyen 2004-ben nyitották meg az Emlékezés Parkját, ahol 14 kiemelkedő erdélyi kötődéssel bíró személy mellszobra látható.

A Millenniumi Székely Emlékmű megtekintése után csapatokban gyűjtöttünk információkat a városról.

A katolikus vallású székelyek híres vallási központja Csíksomlyó. Útban a kegyhely felé megtekintettük Máréfalván a műemlék jellegű székely kapukat, megálltunk Tolvajos tetőnél, ahol 3 nagy kereszt áll, melyek a honfoglalásra, Márton Áron püspök születésére illetve a csíki székelyek János Zsigmond serege feletti győzelmére emlékeztetnek. Ez utóbbi tiszteletére rendezik a csíksomlyói pünkösdi búcsút.

Csíksomlyón természetesen bementünk a kegytemplomba és megcsodáltuk a világ egyik legnagyobb Szűz Mária Kegyszobrát.

Kolozsvár szülötte az igazságos Mátyás király, szülőháza, ma a Képzőművészeti Főiskola épülete. Végigjárva a házsongárdi temetőt, sok kiemelkedő magyar személy sírját láthattuk, köztük Kos Károly a híres polihisztor, aki építészként a legismertebb, síremlékét is.

Madéfalván az 1764-es „veszedelem” emlékművét tekintettük meg.

Mint oly sok híres költőnk, Tamási Áron is Erdélyben született. Farkaslakán megkoszorúztuk sírját, a 20. századi magyar történelem megpróbáltatásait, Erdély történelmét jobban megismerve nekünk is többet jelent gondolata:

„törzsében székely volt, fia Hunniának, hűséges szolgája: bomlott századának”

A következőkben az erdélyi táj szépségeit idézzük fel, „Amikor a természet bűvölt el bennünket” címmel.

Legemlékezetesebb kirándulásunk során a Gyilkos tavat és a Békás szorost néztük meg. A tó 1837-ben keletkezett, Erdély egyik legszebb torlasztava, mely 983 méter tengerszint feletti magasságban található.

A tó eredetiségét és varázsát a fenyőcsonkokkal teletűzdelt vízfelület adja.

A tótól 4 kilométerre található a Keleti-Kárpátok leglátványosabb, 5 kilométer hosszú hegyi átjárója, a Békás-szoros.

A Pokol kapuján belépve, átsétáltunk a Pokol torkán és megpihentünk a Pokol tornácán. (Így nevezik a szoros részeit.) A keskeny úton sétálva, megcsodáltuk magas sziklafalakat, az alagutakat és a vízeséseket.

Hazafelé Gyergyótekerőpatakon és a Libán-tetőn áthaladva Zeteváraljára érkeztünk, megnéztük a Küküllő völgyzáró gátat és a víztározót.

Székelyföld ásványvizekben igen gazdag. A borvíz, szénsavas ásványvíz. Homoródfürdőn megkóstoltuk a híres Lobogó-vízforrást. A homoródi borvizet nemcsak ivóvízként, hanem fürdővízként is hasznosítják.

Szejkefürdő is híres gyógyvizéről. De ezt csak a legkíváncsibbak kóstolták meg, mert már az illata elrettentett bennünket. Nem véletlenül nevezik bűdös víznek.

A csíki táj szépségét, akkor láthattuk, amikor a csíksomlyói búcsú helyszínéről, az úgynevezett „Nyeregről” körbenéztünk. Mivel pünkösd előtt jártunk ott, már folytak az előkészületek az ünnepségre.

Természetesen szívesen emlékszünk vissza azokra a pillanatokra, amikor a székely találkoztunk. Székelyudvarhelytől nem messze egy kis faluban Oroszhegyen laktunk. Nem ifjúsági szálláson vagy vendégfogadóknál, hanem székely családoknál laktunk. Házigazdáink kedvesen, szívélyesen fogadtak bennünket.

Az oroszhegyi általános iskolában hetedikes diákokkal találkoztunk. Jó vendéghez illően nem üres kézzel mentünk, hanem könyveket és sportszereket vittünk ajándékba. Megtudtuk, hogy náluk nem egytől ötig, hanem egytől tízig osztályoznak.

Az iskolához modern sportpálya is tartozik, amit rögtön ki is használtunk foci illetve kézilabda meccset játszottunk a helyiekkel.

Oroszhegyen is élnek olyan gyerekek, akik az átlagnál nehezebb sorsúak. Velük is megismerkedtünk és játszottunk.

Az oroszhegyi kultúrházban két estét is eltöltöttünk énekléssel és közös tánccal. Két oroszhegyi népdalt is megtanultunk Laci bácsi hegedűje és hangja segítségével

Székelyföldön nemcsak a székely kapuk készítésének van nagy hagyománya, hanem a fazekas mesterségnek is. Korondon Józsa János fazekas mesternél jártunk, mesélt nekünk a fazekas mesterség tudományáról, megcsodáltuk a kész portékákat és vásároltunk is néhány kisebb korondi terméket.

A kirándulást követően az első feladatunk az útinaplónk rendezése, pontosítása, kiegészítése volt.

2013. május 24-én egy válaszd ki a helyes választ, kockáztasd a pontjaidat vetélkedőn vettünk részt. A 4 fős csapatokat véletlenszerűen alakítottuk ki. A játék első körében pontokat gyűjthettünk, a második és a harmadik körben a pontjaink számát kockázattal is növelhettük. A játékos versengésre talán az „aki tud és mer, az nyer” elnevezés illik a legjobban. A vetélkedő izgalmas volt és kiderült, hogy sok mindenre emlékszünk az erdélyi kiránduláson hallottakból. Ezt az érzésünket kicsit gyengítette a vetélkedő után egyénileg kitöltött feladatlap, ebből is látszik mennyivel jobb csoportban dolgozni, ahol tudunk egymásnak segíteni.

Az igazi kihívást a témanap megszervezése, lebonyolítása jelentette.

A programot **2013. június 4-én** a Nemzeti Összetartozás Napján tartottuk.

A témanaphoz a következő központi gondolatot választottuk:

*A nemzet lélek,
múltbeli erőfeszítések, odaadás, áldozatok
hosszú folyamatának eredője,
és ez az örökség többet ér,
mint a mesterségesen létrehozott határok.*

Az első órában rövid ünnepséget tartottunk. A versekkel és dalokkal összefűzött műsor egyszerre volt szomorú és erőt adó.

A következő két órában kiselőadásokat tartottunk iskolánk felsős tanulói számára. Az Erdélyben megszerzett tudásunkat négy témában mutattuk be.

2. óra: Mondák, legendák, tündérmesék földje Erdély (választható kiselőadások történelmi vagy irodalmi barangolás)
3. óra Tudományok, mesterségek ösvényén Erdélyben (választható kiselőadások barangolás a természettudományok vagy a népi hagyományok jegyében)

Az utolsó két órában székelyföldi élményeinket osztottuk meg a többi széchenyis diákkal, hogy beszámolónk életszerűbb legyen kalandjainkat fényképek segítségével idéztük fel. A felkészülés során alakítottuk ki közös útinaplónkat, amelyet 5 fejezetre osztottuk:

- *Amikor készültünk az utazásra*
- *Amikor talákoztunk a történelemmel*
- *Amikor a természet bűvölt el bennünket*
- *Amikor ismerkedtünk a székelyek életével*
- *Amikor rögzítettük ismereteinket, felelevenítettük élményeinket*

Képes élménybeszámolónk végén LEG-LEG élményeinkről beszéltünk.